

Bruxelles, 13 septembrie 2022
(OR. en)

12351/22

JAI 1164
VISA 144
MIGR 252
COEST 646

NOTĂ DE ÎNȘOȚIRE

Sursă:	Secretara Generală a Comisiei Europene, sub semnătura dnei Martine DEPREZ, Directoare
Data primirii:	13 septembrie 2022
Destinatar:	Secretariatul General al Consiliului
Nr. doc. Csie:	C(2022) 6596 final
Subiect:	COMUNICARE A COMISIEI de stabilire a unor orientări privind procesul general de eliberare a vizelor în ceea ce privește solicitanții ruși în urma Deciziei (UE) 2022/1500 a Consiliului din 9 septembrie 2022 privind suspendarea integrală a aplicării Acordului dintre Comunitatea Europeană și Federația Rusă privind facilitarea eliberării vizelor pentru cetățenii Uniunii Europene și ai Federației Ruse

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor documentul C(2022) 6596 final.

Anexă: C(2022) 6596 final

COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 9.9.2022
C(2022) 6596 final

COMUNICARE A COMISIEI

de stabilire a unor orientări privind procesul general de eliberare a vizelor în ceea ce privește solicitanții ruși în urma Deciziei (UE) 2022/1500 a Consiliului din 9 septembrie 2022 privind suspendarea integrală a aplicării Acordului dintre Comunitatea Europeană și Federația Rusă privind facilitarea eliberării vizelor pentru cetățenii Uniunii Europene și ai Federației Ruse

COMUNICARE A COMISIEI

de stabilire a unor orientări privind procesul general de eliberare a vizelor în ceea ce privește solicitanții ruși în urma Deciziei (UE) 2022/1500 a Consiliului din 9 septembrie 2022 privind suspendarea integrală a aplicării Acordului dintre Comunitatea Europeană și Federația Rusă privind facilitarea eliberării vizelor pentru cetățenii Uniunii Europene și ai Federației Ruse

1. La 9 septembrie 2022, Consiliul a adoptat Decizia privind suspendarea integrală a aplicării Acordului dintre Comunitatea Europeană și Federația Rusă privind facilitarea eliberării vizelor pentru cetățenii Uniunii Europene și ai Federației Ruse (denumit în continuare „acordul”)¹. Decizia Consiliului a intrat în vigoare în a doua zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și a notificării către Federația Rusă. Această decizie a înlocuit Decizia (UE) 2022/333 a Consiliului.
2. Decizia Consiliului suspendă aplicarea tuturor dispozițiilor acordului în ceea ce privește cetățenii Federației Ruse. Facilitățile în materie de eliberare a vizelor pentru cetățenii ruși încetează să se aplice până la ridicarea suspendării. În consecință, resortisanților ruși care solicită vize de scurtă ședere li se vor aplica în mod implicit normele generale din Codul de vize².
3. În Danemarca și țările asociate spațiului Schengen – Norvegia, Islanda, Elveția și Liechtenstein – sunt în vigoare acorduri bilaterale de facilitare a eliberării vizelor cu Rusia, care reiau dispozițiile Acordului de facilitare a eliberării vizelor. În urma Deciziei Consiliului privind suspendarea integrală a aplicării Acordului de facilitare a eliberării vizelor, este de așteptat ca Danemarca și țările asociate să își suspende acordurile bilaterale în conformitate cu propriile proceduri naționale.
4. În plus, având în vedere contextul cu totul specific în care își desfășoară activitatea consulatele statelor membre și ținând seama de contextul general al agresiunii armate neprovocate și nejustificate a Federației Ruse împotriva Ucrainei și de necesitatea de a promova o abordare armonizată a examinării cererilor de viză depuse în Rusia, dar și soluții comune la nivelul spațiului Schengen, este indicat și necesar să se adreseze orientări statelor membre cu privire la procedurile și condițiile de eliberare a vizelor pentru solicitanții ruși. Prezentele orientări sunt esențiale pentru a asigura, în toate oficiile consulare, coerența, claritatea și transparența în decursul procedurii de acordare a vizelor în ceea ce privește cetățenii Federației Ruse.
5. Războiul de agresiune neprovocat și nejustificat al Rusiei împotriva Ucrainei a avut implicații de largă anvergură, cum ar fi agravarea riscurilor și a amenințărilor la adresa securității și a ordinii publice cu care se confruntă UE. Pentru consulatele statelor membre a devenit mai greu de verificat scopul vizitelor turistice decât călătoriile în alte scopuri (de exemplu, vizitele de familie), inclusiv în condițiile în care unele state membre se confruntă cu o reducere semnificativă a capacităților lor consulare în urma expulzării personalului consular și diplomatic al multor state membre de către autoritățile ruse. Mai mult, există în continuare un risc credibil ca persoanele care declară că scopul călătoriei este unul turistic să promoveze propaganda în sprijinul războiului de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei sau să se implice în alte activități subversive în detrimentul UE. În același timp, UE trebuie să rămână deschisă solicitanților de viză ruși care călătoresc în scopuri esențiale și, în special, membrilor de familie ai cetățenilor UE, dizidenților, jurnaliștilor independenți și reprezentanților societății civile. Prin urmare, în

¹ Acordul dintre Comunitatea Europeană și Federația Rusă privind facilitarea eliberării vizelor pentru cetățenii Uniunii Europene și ai Federației Ruse (JO L 129, 17.5.2007).

² Regulamentul (CE) nr. 810/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 iulie 2009 privind instituirea unui Cod comunitar de vize (JO L 243, 15.9.2009, p. 1).

contextul suspendării integrale a Acordului de facilitare a eliberării vizelor, Comisia recomandă statelor membre să țină seama, la examinarea cererilor de viză de scurtă ședere depuse de resortisanți ruși, de considerațiile expuse în continuare.

a) Statele membre competente și competența consulară teritorială pentru examinarea cererilor de viză

6. Statele membre ar trebui să depună eforturi deosebite pentru a se asigura că normele referitoare la competențe prevăzute la articolele 5 și 6 din Codul de vize sunt examinate și aplicate corect în cazul fiecărei cereri de viză. Partea II capitolul 1 din Manualul Codului de vize I³ cuprinde orientări în acest sens. În cazul în care statul membru care a primit cererea de viză nu are competența de a o trata, cererea integrală și toate documentele justificative ar trebui returnate solicitantului în cauză, iar taxa de viză ar trebui să îi fie rambursată. Solicitantul ar trebui să fie redirecționat către consulatul statului membru competent pentru a se evita introducerea de cereri de viză la consulatele mai multor state membre („visa shopping”).
7. În conformitate cu articolul 6 din Codul de vize, cererile ar trebui examinate numai de consulatul statului membru competent în jurisdicția căruia solicitantul își are reședința legală. Prin urmare, de regulă, statele membre nu ar trebui să accepte cererile de viză depuse de cetățeni ai Federației Ruse care se află într-o țară terță, cum ar fi Serbia, Turcia sau Emiratele Arabe Unite, pentru o ședere de scurtă durată sau în scopul tranzitului. Acești solicitanți ar trebui direcționați către consulatul competent pentru locul lor de reședință, care este situat, în mod normal, în Federația Rusă. În temeiul articolului 6 alineatul (2) din Codul de vize și al orientărilor cuprinse în partea a II-a secțiunea 1.8 din Manualul Codului de vize I, se pot face excepții, în special în cazuri dificile și din motive umanitare (de exemplu, vizite de familie în urma unei boli grave și subite a unei rude apropiate cu reședința în UE, dizidenți, apărători ai drepturilor omului).

b) Aspecte procedurale ale depunerii unei cereri în Rusia în situația actuală

8. Statele membre se confruntă cu o reducere importantă a capacităților lor de a trata cererile de viză de scurtă ședere depuse de resortisanți ruși, deoarece autoritățile ruse au expulzat personalul consular și diplomatic al multor state membre. În plus, contextul general al războiului de agresiune al Rusiei (intensificarea acțiunilor militare ale Rusiei, propaganda, riscurile sporite pentru securitatea și ordinea publică a statelor membre) conduce la necesitatea de a asigura un control mai strict în ceea ce privește resortisanții ruși sau anumite categorii ale acestora. Această situație ar putea impune statelor membre să își adapteze procedurile, fără a aduce atingere necesității de a asigura o examinare corespunzătoare a fiecărei cereri individuale. În acest scop ar trebui să se întreprindă următoarele acțiuni:

a. Stabilirea priorităților la atribuirea programărilor pentru depunerea cererilor

9. Articolul 9 alineatul (2) din Codul de vize prevede că statele membre pot impune cerința ca solicitanții să solicite o programare. Programarea se obține, de regulă, în termen de 2 săptămâni

³ Anexa la Decizia de punere în aplicare C(2020) 395 a Comisiei din 28.1.2020 de modificare a Deciziei C(2010) 1620 final a Comisiei cu privire la înlocuirea Manualului privind prelucrarea cererilor de viză și modificarea vizelor eliberate (Manualul Codului de vize I).

de la data la care a fost solicitată. În prezent, acest termen ar putea fi foarte greu de asigurat de către statele membre din cauza deficitului de personal din majoritatea consulatelor lor.

10. De aceea, Comisia consideră că, la atribuirea programărilor, statele membre ar trebui să acorde o prioritate mai mică solicitanților care nu au un motiv esențial de a călători.

b. Termenul în care trebuie să se ia o decizie cu privire la o cerere de viză

11. Având în vedere situația actuală, este necesar să se efectueze o examinare amănunțită a tuturor cererilor depuse de resortisanții ruși. Comisia consideră că statele membre ar trebui să utilizeze pe deplin, dacă este necesar, posibilitatea de a prelungi la 45 de zile perioada în care trebuie să ia o decizie cu privire la o cerere de viză, astfel cum se prevede la articolul 23 alineatul (2) din Codul de vize.
12. Comisia mai subliniază că prelungirea calendarului pentru luarea unei decizii în cazul cererilor anumitor categorii de solicitanți, și anume cei care nu au un motiv esențial de a călători, în special cei care solicită o viză în scopuri turistice sau cei a căror călătorie nu este urgentă, ar putea permite luarea de decizii într-un interval de timp mai scurt în cazul solicitanților care solicită să călătorească într-un scop esențial sau al celor care pot invoca un caz de urgență justificat, astfel cum se prevede la articolul 23 alineatul (2a) din Codul de vize, inclusiv din motive umanitare.

c. Solicitarea de documente justificative suplimentare sau limitarea tipului de documente care sunt acceptate ca documente justificative în scopul cererii de viză.

13. Prin excepție de la lista armonizată de documente justificative care trebuie prezentate de solicitanți în Rusia (Decizia de punere în aplicare a Comisiei din 6.6.2016 [C (2016) 3347 final]) și în așteptarea unei eventuale modificări a acestei liste, ar fi justificat ca, în situația actuală, consulatele statelor membre să solicite documente suplimentare în cursul examinării unei cereri în ceea ce privește anumite categorii de resortisanți ruși, pentru a asigura un nivel ridicat de control, în special în ceea ce privește posibilele amenințări la adresa ordinii publice și a relațiilor internaționale.
14. În cazul în care există îndoieli întemeiate cu privire la autenticitatea documentelor justificative prezentate de solicitant sau cu privire la veridicitatea datelor pe care le cuprind acestea ori la gradul de încredere care poate fi acordat declarațiilor solicitantului, în special în ceea ce privește scopul călătoriei sale, o astfel de cerere trebuie refuzată în conformitate cu articolul 32 alineatul (1) litera (b) din Codul de vize și înregistrată în VIS în conformitate cu articolul 12 din Regulamentul VIS⁴, asigurându-se că se ține o evidență durabilă a acestui refuz și că aceasta este vizibilă pentru toate consulatele, în conformitate cu practica standard pentru toate refuzurile de a elibera o viză.
15. În plus, dacă o cerere se refuză în temeiul articolului 32 alineatul (1) litera (b) din Codul de vize deoarece există îndoieli întemeiate cu privire la scopul călătoriei și la documentele justificative sau la declarațiile făcute de solicitant (de exemplu, în cazul în care acesta susține că este student sau că va asista la funeralii, deși scopul călătoriei este, de fapt, turismul) și dacă legislația statelor membre permite acest lucru, Comisia recomandă impunerea unei interdicții de intrare și

⁴ Regulamentul (UE) 2021/1133 al Parlamentului European și al Consiliului din 7 iulie 2021 de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 603/2013, (UE) 2016/794, (UE) 2018/1862, (UE) 2019/816 și (UE) 2019/818 în ceea ce privește stabilirea condițiilor de acces la celelalte sisteme de informații ale UE în scopuri legate de Sistemul de informații privind vizele (JO L 248, 13.7.2021, p. 1).

introducerea unei semnalări în Sistemul de informații Schengen (SIS) în conformitate cu articolul 24 din Regulamentul (CE) nr. 1987/2006⁵ în scopul refuzării intrării și șederii.

d. Consultare prealabilă în temeiul articolului 22 din Codul de vize

16. Statele membre ar putea, invocând amenințări la adresa ordinii publice, a securității interne sau a relațiilor internaționale, să solicite să fie consultate cu privire la eliberarea de vize pentru resortisanții ruși sau anumite categorii ale acestora și să se opună, în cazuri individuale, eliberării unei vize valabile pentru întregul spațiu Schengen. În acest caz, în conformitate cu articolul 25 alineatul (1) litera (a) punctul (ii) din Codul de vize, dacă statul membru în care a fost depusă cererea își menține decizia de a elibera o viză, aceasta trebuie să fie o viză cu valabilitate teritorială limitată (valabilă pe teritoriul statului membru emitent sau, în mod excepțional, al mai multor state membre, sub rezerva consimțământului acestora).
17. Statul membru care solicită să fie consultat trebuie să informeze Comisia în consecință, în conformitate cu articolul 22 alineatul (3) din Codul de vize.

c) Evaluarea cererilor de viză depuse de cetățeni ai Federației Ruse sau în Rusia

Este important să se reamintească următoarele elemente deja incluse în orientările C(2022)3084, adoptate la 5 mai 2022:

18. Având în vedere actuala situație economică și politică din Rusia, statele membre ar trebui să analizeze cu deosebită atenție dacă un solicitant prezintă sau nu un risc pentru securitatea statelor membre și să stabilească dacă sunt îndeplinite condițiile de intrare, în conformitate cu articolul 21 din Codul de vize și cu orientările cuprinse în partea II, capitolul 6 din Manualul Codului de vize I. Ar trebui luate în considerare în special următoarele aspecte:
 - i. **Asigurarea medicală de călătorie:** Consulatul are responsabilitatea de a stabili dacă asigurarea prezentată de solicitant este adecvată în conformitate cu articolul 15 din Codul de vize. Se atrage atenția asupra dispozițiilor articolului 15 alineatul (5), care prevede obligația consulatelor de a stabili dacă indemnizațiile plătite de compania de asigurări pot fi obținute într-un stat membru. În cazul polițelor emise de asigurători ruși, o astfel de asigurare ar putea fi considerată inadecvată din cauza măsurilor restrictive ale UE care sunt în vigoare în prezent. În astfel de cazuri, statele membre pot cere solicitanților să prezinte polițe de asigurare medicală de călătorie emise de asigurători din afara Federației Ruse.
 - ii. **Verificarea îndeplinirii de către solicitant a condițiilor de intrare și a probabilității ca acest lucru să rămână valabil pe întreaga durată a perioadei preconizate de valabilitate a vizei:** instabilitatea economică, măsurile restrictive și evoluțiile politice din Rusia pot crește probabilitatea ca solicitanții să nu mai îndeplinească condițiile de intrare după un timp. În astfel de cazuri, ar trebui luată în considerare eliberarea de vize cu valabilitate mai scurtă și/sau de vize cu o singură intrare în locul vizelor cu intrări multiple. Se atrage atenția asupra articolului 24 alineatul (2a) din Codul de vize, care prevede că perioada de

⁵ Regulamentul (CE) nr. 1987/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind instituirea, funcționarea și utilizarea Sistemului de Informații Schengen din a doua generație (SIS II) (JO L 381, 28.12.2006, p. 4).

valabilitate a vizei eliberate poate fi scurtată de la caz la caz, atunci când există îndoieli întemeiate cu privire la îndeplinirea condițiilor de intrare pe durata întregii perioade. Din cauza înrăutățirii situației, statele membre ar trebui să se abțină de la eliberarea de vize cu intrări multiple cu o perioadă de valabilitate îndelungată, nefiind sigur că cetățenii ruși vor continua să îndeplinească condițiile de intrare, în special atunci când scopul declarat al călătoriei este turismul.

- iii. **Evaluarea intenției solicitantului de a părăsi teritoriul statelor membre înainte de expirarea vizei solicitate, astfel cum se prevede la articolul 21 alineatul (1) din Codul de vize, fără a se aduce atingere posibilității de eliberare a unei vize cu valabilitate teritorială limitată din motive umanitare:** situația actuală din Rusia poate crește probabilitatea ca solicitanții să aibă în vedere depășirea perioadei de ședere în UE. În cazul în care există îndoieli cu privire la intenția de a părăsi teritoriul statelor membre, viza ar trebui refuzată, cu excepția cazului în care statul membru în cauză consideră că este necesar să elibereze o viză (de exemplu din motive umanitare, în beneficiul dizidenților, jurnaliștilor, apărătorilor drepturilor omului sau altor categorii vulnerabile). În acest caz, trebuie eliberată o viză cu valabilitate teritorială limitată în conformitate cu articolul 25 din Codul de vize.
- iv. **Evaluarea privind mijloacele de întreținere ale solicitantului:** este de așteptat ca solicitanții care locuiesc în Rusia să nu mai poată utiliza cărți de credit sau de plată internaționale atunci când călătoresc în UE. Acest lucru pune sub semnul întrebării capacitatea lor de a dispune de mijloace suficiente de întreținere, cu atât mai mult atunci când activele sunt deținute în conturi la bănci sau la alte entități care fac obiectul măsurilor restrictive ale UE.
- v. **Atunci când examinează o cerere de viză,** consulatele ar trebui să ia în considerare dacă solicitanții sunt sau nu asociați cu persoane sau entități care fac obiectul măsurilor restrictive ale UE în raport cu acțiuni care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei. Dacă se dovedește că este așa, s-ar putea evalua dacă să se refuze acordarea vizei în temeiul articolului 32 alineatul (1) litera (a) punctul (vi) din Codul de vize. În cazul în care există îndoieli, harta sancțiunilor UE⁶ este un instrument care poate furniza orientări cu privire la lista completă a persoanelor și entităților care fac obiectul măsurilor restrictive ale UE.

Pe lângă elementele menționate mai sus și având în vedere mediul de securitate dificil din Rusia, consulatele statelor membre ar trebui să ia în considerare următoarele elemente atunci când examinează cererile depuse de resortisanți ruși:

- 19. **este important ca consulatele să verifice temeinic dacă solicitanții ar putea fi considerați o amenințare la adresa ordinii publice, a securității interne sau a relațiilor internaționale ale oricăruia dintre statele membre.** În acest caz, viza ar trebui refuzată. Ar trebui să se verifice în SIS dacă solicitantul este o persoană pentru care a fost emisă o semnalare în scopul de a i se refuza intrarea. Dacă este posibil și în cazul în care există îndoieli, consulatele sunt sfătuite să fie extrem de vigilente, de exemplu consultând, pe lângă SIS, bazele de date naționale și baza de date a Interpol, în conformitate cu legislația națională a fiecărui stat membru. În plus, consulatele ar trebui să țină seama de faptul că, în conformitate cu articolul 22 din Codul de vize, unele state membre pot solicita consultarea autorităților lor centrale în cursul examinării tuturor cererilor depuse de cetățenii Federației Ruse.

⁶ <https://www.sanctionsmap.eu; https://data.europa.eu/data/datasets/consolidated-list-of-persons-groups-and-entities-subject-to-eu-financial-sanctions?locale=ro>

20. La examinarea unei cereri de viză Schengen pentru care probabilitatea unui risc potențial este considerată ridicată, consulatele ar trebui să acorde o **atenție deosebită anumitor categorii de solicitanți ruși**, menționate la punctul 18 litera (v) și la punctul 21, bazându-se însă pe o evaluare individuală.
21. Statele membre ar putea, în special, să considere că este foarte probabil ca anumite categorii de solicitanți ruși **să reprezinte o potențială amenințare la adresa relațiilor internaționale ale oricăruia dintre statele membre**. Statele membre ar trebui să examineze dacă solicitanții de viză ruși al căror scop declarat de călătorie este turismul ar putea avea legătură cu regimul sau ar putea sprijini în alt mod regimul și, prin urmare, ar putea constitui un risc sporit în ceea ce privește promovarea propagandei în favoarea războiului și/sau activitățile de lobby pentru interesele guvernului rus.
22. Statele membre ar putea adopta o abordare cuprinzătoare pentru a stabili factorii care ar putea conduce la identificarea drept **potențială amenințare** a unei persoane. În practică, aceasta ar putea însemna că, pe baza unei examinări a situațiilor individuale în contextul geopolitic actual, posibilitatea existenței unei amenințări ar putea conduce la refuzul vizei.
23. În ceea ce îi privește pe **resortisanții ruși care călătoresc în scopuri turistice** se justifică adoptarea unei abordări foarte stricte, deoarece evaluarea justificării călătoriei este mai dificilă decât în cazul altor scopuri (călătorii de afaceri, vizite de familie sau programări medicale). În plus, este posibil ca persoana în cauză să nu aibă nicio legătură cu o persoană prezentă pe teritoriul statelor membre (spre deosebire, de exemplu, de vizitele de familie, de călătoriile de afaceri sau de programările medicale).
24. Statele membre sunt încurajate să își **intensifice schimbul de informații** în contextul cooperării locale Schengen pentru a asigura, pe cât posibil și în conformitate cu articolul 48 alineatul (1) din Codul de vize, o abordare armonizată a examinării cererilor de viză depuse în Rusia.
25. Trebuie amintit că Codul de vize conține dispoziții derogatorii care permit eliberarea unei **vize din motive de ordin umanitar sau din motive de interes național ori în temeiul unor obligații internaționale**. Se poate renunța la perceperea taxei de viză sau quantumul acesteia poate fi redus, în conformitate cu articolul 16 alineatul (6) din Codul de vize, atunci când acest lucru contribuie la promovarea unor interese de ordin cultural sau sportiv, a unor interese din domeniile politicii externe sau al politicii de dezvoltare și din alte domenii de interes public vital sau în temeiul unor obligații internaționale. S-ar putea recurge la astfel de dispoziții pentru a **facilita călătoriile jurnaliștilor, ale disidenților, ale elevilor, ale studenților și ale cercetătorilor**, întrucât aceste categorii de călători vor trebui de acum să plătească o taxă de viză de 80 EUR, în loc de 35 EUR, cu excepția cazului în care beneficiază de scutiri de la plata taxei de viză sau de reduceri ale acesteia, în conformitate cu articolul 16 alineatele (2), (4) sau (5) din Codul de vize. Articolul 19 alineatul (4) permite să fie considerate admisibile cereri care nu îndeplinesc cerințele aplicabile, iar articolul 25 alineatul (1) din Codul de vize permite eliberarea unei vize cu valabilitate teritorială limitată chiar dacă nu sunt îndeplinite condițiile de intrare. Acest lucru este relevant, de exemplu, în cazul cererilor de viză depuse de persoane aparținând următoarelor categorii și de membri apropiați ai familiilor acestora: **disidenți, jurnaliști independenți, apărători ai drepturilor omului și reprezentanți ai organizațiilor societății civile** care nu sunt controlați de membrii guvernului Federației Ruse sau de membri apropiați ai familiilor acestora.

26. Se aplică în continuare⁷ normele prevăzute în Directiva 2004/38/CE privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora⁸.

d) Reevaluarea vizelor valabile deținute de cetățenii Federației Ruse

27. Au fost adoptate măsuri restrictive⁹ privind interzicerea intrării pe teritoriul statelor membre sau a tranzitării teritoriului acestora de către anumiți cetățeni ai Federației Ruse. În acest context, SIS conține semnalări cu privire la astfel de cetățeni care fac obiectul măsurilor restrictive ale UE și cărora li se interzice intrarea sau șederea în spațiul Schengen. Statele membre ar trebui să **revoce vizele** care au fost eliberate acestor cetățeni înainte de intrarea în vigoare a interdicției de călătorie și care sunt încă valabile, întrucât condițiile pentru eliberarea acestora nu mai sunt îndeplinite, în conformitate cu articolul 34 alineatul (2) și cu articolul 21 alineatul (3) litera (c) din Codul de vize. Informațiile privind vizele revocate se introduc în VIS, în conformitate cu articolul 13 din Regulamentul VIS. Revocarea ar trebui să îi fie comunicată titularului vizei, în conformitate cu articolul 34 alineatul (6) din Codul de vize.
28. Statele membre ar trebui, de asemenea, să adopte o abordare strictă în ceea ce privește evaluarea vizelor deja eliberate oricărui cetățean al Federației Ruse, bazându-se pe principii similare celor aplicate la evaluarea noilor cereri de viză depuse de cetățenii Federației Ruse: o evaluare mai atentă în ceea ce îi privește pe resortisanții ruși, pe baza unei **reexaminări a situațiilor individuale în contextul geopolitic actual, ar putea duce la identificarea drept potențială amenințare a unei persoane**. În cazul în care devine evident că nu mai sunt îndeplinite condițiile pentru eliberarea unei vize, statele membre ar trebui să revoce vizele eliberate cetățenilor aflați în această situație care sunt încă valabile, în conformitate cu articolul 34 alineatul (2) și cu articolul 21 alineatul (1) din Codul de vize. Informațiile privind o viză revocată trebuie introduse în Sistemul de informații privind vizele (VIS), în conformitate cu articolul 13 din Regulamentul VIS. Revocarea ar trebui să îi fie comunicată titularului vizei, în conformitate cu articolul 34 alineatul (6) din Codul de vize. În principiu, o viză trebuie să fie revocată de către autoritățile competente ale statului membru care a eliberat respectiva viză. Este posibil ca o viză să fie revocată de autoritățile competente ale altui stat membru, caz în care autoritățile statului membru care a eliberat viza trebuie să fie informate cu privire la această revocare. De exemplu, viza ar trebui revocată la frontieră în cazul în care titularul vizei a ajuns să facă, în timpul scurs de la eliberarea vizei, obiectul unei semnalări în SIS. Persoanele a căror viză a fost revocată au dreptul de a contesta o astfel de decizie.
29. În plus, trebuie amintit că, în conformitate cu articolul 30 din Codul de vize, **simpliciter deținerea a unei vize nu conferă în mod automat un drept de intrare în spațiul Schengen**. Prin urmare, prezentarea unei vize valabile eliberate deja unui cetățean al Federației Ruse nu are nicio incidență asupra obligației statelor membre de a efectua verificări cuprinzătoare la frontiere

⁷ În particular, refuzul acordării vizei unei persoane care beneficiază de dreptul la liberă circulație trebuie considerat drept o restricționare a liberei circulații. Prin urmare, într-un astfel de caz trebuie să se respecte cerințele capitolului VI din Directiva 2004/38/CE, în special garanțiile procedurale prevăzute în respectivul capitol.

⁸ Directiva 2004/38/CE din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora (JO L 158 30.4.2004, p. 77).

⁹ A se vedea, în special: Decizia 2014/145/PESC a Consiliului din 17 martie 2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO L 78, 17.3.2014, p. 16) și Regulamentul (UE) nr. 269/2014 al Consiliului din 17 martie 2014 privind măsuri restrictive în raport cu acțiunile care subminează sau amenință integritatea teritorială, suveranitatea și independența Ucrainei (JO L 78, 17.3.2014, p. 6).

pentru a controla îndeplinirea condițiilor de intrare prevăzute la articolul 6 din Codul frontierelor Schengen și pentru a garanta faptul că intrarea este refuzată în cazul în care aceste condiții nu sunt îndeplinite.

e) Acorduri bilaterale cu Federația Rusă privind exonerarea de obligația de a deține viză care sunt în vigoare

30. Regulamentul privind vizele¹⁰ stabilește o listă comună a țărilor terțe ai căror cetățeni trebuie să dețină o viză la trecerea frontierelor externe ale UE, precum și o listă a țărilor ai căror cetățeni sunt exonați de această obligație. Aceste liste sunt prevăzute în anexele la Regulamentul privind vizele.
31. În plus, articolul 6 alineatul (1) litera (a) din Regulamentul privind vizele prevede că „[u]n stat membru poate prevedea excepții de la obligativitatea vizelor [...] în ceea ce privește: (a) titularii de pașapoarte diplomatice, de serviciu/oficiale sau de pașapoarte speciale.” În conformitate cu articolul 12, statele membre trebuie să comunice măsurile pe care le iau în temeiul articolului 6 din Regulamentul privind vizele, iar Comisia trebuie să publice aceste măsuri în vederea informării.
32. Pentru ca Decizia Consiliului privind suspendarea integrală a aplicării acordului să fie eficace, li se solicită statelor membre să suspende aplicarea acordurilor bilaterale privind exonerarea de obligația de a deține viză încheiate cu Federația Rusă, care prevăd un regim de călătorii fără viză pentru titularii de pașapoarte de serviciu și de pașapoarte speciale ale Federației Ruse, și să comunice Comisiei efectuarea suspendării.
33. Statele membre trebuie să asigure aplicarea și eficacitatea măsurilor restrictive ale UE chiar dacă sunt în vigoare acorduri bilaterale de exonerare de obligația de a deține viză cu Federația Rusă.

f) Punerea în aplicare și informarea publicului

34. Prezentele orientări operaționale sunt menite să ajute statele membre să trateze toate cererile depuse de cetățenii Federației Ruse, indiferent de locul lor de reședință.
35. Le revine autorităților centrale ale statelor membre responsabilitatea de a transmite aceste orientări tuturor reprezentanțelor lor consulare din întreaga lume.
36. Statele membre rămân responsabile de informarea publicului larg cu privire la suspendarea integrală a acordului [articolul 47 alineatul (1) din Codul de vize].

g) Acțiuni ulterioare în cadrul cooperării locale Schengen

37. În conformitate cu articolul 48 alineatul (1) din Codul de vize, delegația UE va coordona și organiza, în cadrul cooperării locale Schengen, schimburi periodice de informații cu privire la

¹⁰ Regulamentul (UE) 2018/1806 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonați de această obligație, JO L 303, 28.11.2018, p. 39.

punerea în aplicare a prezentelor orientări și va monitoriza aplicarea corectă a modificărilor care rezultă din suspendarea integrală a acordului. Rapoartele reuniunilor referitoare la punerea în aplicare a prezentelor orientări ar trebui comunicate autorităților centrale responsabile în domeniul vizelor din statele membre, în conformitate cu articolul 48 alineatul (5) din Codul de vize, și Comisiei.

